

ՍիաՄանթո

Կանձրևե, տղա՛ս

Կանձրևե, տղա՛ս... Աշունը թաց է,
Թաց աչքերուն պես խեղճ խաբված սիրուն...:
Պատուհանն ու դուռը գնա գոցե
Եվ դենքս եկուր նստիլ վեհագույն
Լռության մը մեջ...: Կանձրևե տղա՛ս...:
Կանձրևե՞ երբեմն հոգիիդ մեջ ալ,
Կմրսի՞ սիրտըդ, և կդողդղղա՞ս՝
Խորհելով պայծառ արևին անցյալ,
Դուան մը ներքև գո՛ց ճակատագրին...:
Բայց կուլաս, տղա՛ս... Մութին մեջ հանկարծ
Ծանր արցունքներ աչքերդ կգլորին...:
Լա՛ց անմեղության արցունքը անդարձ,
Լա՛ց չգիտնալով, խեղճ, անգե՛տ տղաս,
Խե՛ղճ որսը կյանքին, ա՛հ, լա՛ց, որ մեծնաս...:

1901
